

ПРАВО НА ІНФОРМАЦІЮ ТА ТЕЛЕМАРАФОН «ЄДИНІ НОВИНИ»: СПЕЦИФІКА СПІВІСНУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Чистякова А.С.,

кандидат юридичних наук
доцент кафедри державно-правових дисциплін
м. Київ, вул. Табірна, 30-32, Україна, 03113
e-mail: chystyakovaa@krok.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-0299-2755>

THE RIGHT TO INFORMATION AND THE TELETHON «UNITED NEWS»: SPECIFICS OF COEXISTENCE UNDER MARTIAL LAW

Chistyakova A.S.,

PhD in Law
associate Professor of the Department of State and Legal Disciplines
Kyiv, Tabirna St. 30-32, Ukraine, 03113
e-mail: chystyakovaa@krok.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-0299-2755>

Анотація. Однією з особливостей воєнного стану в Україні є запровадження та функціонування інструменту української влади для інформування широкої аудиторії - телемарафону «Єдині новини». Зазначена платформа являє собою, по суті, узгоджені дії в висвітленні фактів, поданні їх в єдиному форматі, з єдиним підтекстом, з єдиною оцінкою. Ретроспективно оцінюючи вплив зазначеного владного інструменту, можна констатувати, що він здебільшого, негативно вплинув на демократичні процеси і негативно оцінюється міжнародними інституціями, які здійснюють моніторинг свободи слова.

Аналіз законодавства інших країн, що регулює воєнні стани дає підстави для висновку, що запровадження таких владних платформ не є обов'язковим для країн, які перебувають у військовому конфлікті, а, скоріше, є винятковим заходом, який має на меті, в основному – здійснення контролю подання інформації, що, очевидно, обмежує права і свободи і який застосовується Україною.

Монополізацію каналів та узгодженість у поданні/висвітленні інформації, очевидно, можна вважати проявом цензури, що дозволяє розглядати діяльність телемарафону «Єдині новини» в кореляції зі свободою слова, свободою мас-медіа, а також правом на доступ до інформації.

Зміни до законодавства під час особливих періодів, як правило, мають безсистемний характер та характеризуються домінуванням гіпертрофованого публічного інтересу в тому числі в сфері реалізації права на інформацію. Ситуація ускладнюється тим, що допустимих меж чи механізмів контролю домінування публічного інтересу під час воєнного стану немає, що провокує зловживання в цій сфері. Таким чином виникає питання чи може держава роблячи відступ від зобов'язань, втручатися в сферу свободи вираження поглядів шляхом монополізації інформаційного простору? Чи є такі заходи допустимими та правомірними навіть в умовах воєнного стану.

У статті аналізується оцінки діяльності телемарафону, обґрунтовується наявність зв'язку між правом на отримання інформації та правом на свободу вираження поглядів.

Ключові слова: відступ від зобов'язань, права людини, обмеження прав людини, інформація, свобода самовираження, монополізація, узгодженість.

Формул: 0, **рис.:** 0, **табл.:** 0, **бібл.:** 14.

Abstract. One of the peculiarities of martial law in Ukraine is the introduction and functioning of the Ukrainian authorities' tool for informing a wide audience – the «United News» telethon. This platform is, in fact, a concerted effort to cover the facts, presenting them in a single format, with a single connotation, and a single assessment. Retrospectively assessing the impact of this governmental instrument, it can be stated that it has mostly had a negative impact on democratic processes and is negatively assessed by international institutions that monitor freedom of speech.

An analysis of the legislation of other countries regulating martial law gives grounds to conclude that the introduction of such power platforms is not mandatory for countries in military conflict, but rather an exceptional measure aimed mainly at controlling the presentation of information, which obviously restricts rights and freedoms and is used by Ukraine.

The monopolization of channels and consistency in the presentation/coverage of information can obviously be considered a manifestation of censorship, which allows us to consider the activities of the «United News» telethon in

correlation with freedom of speech, freedom of the mass media, and the right to access information.

Amendments to legislation during special periods are usually unsystematic and characterized by the dominance of hypertrophied public interest, including in the area of the right to information. The situation is complicated by the fact that there are no permissible limits or mechanisms to control the dominance of the public interest during martial law, which provokes abuse in this area. Thus, the question arises whether the state, in derogation of its obligations, can interfere with freedom of expression by monopolizing the information space and whether such measures are permissible and legitimate even under martial law.

The article analyzes the assessments of the telethon, substantiates the existence of a link between the right to information and the right to freedom of expression.

Keywords: *derogation from obligations, human rights, restriction of human rights, information, freedom of expression, monopolization, coherence.*

Formulas: *0, fig.: 0, tabl.: 0, bibl.: 14.*

Аналіз останніх досліджень та публікацій: право на інформацію в тому числі в умовах воєнного стану було предметом вивчення таких вчених: Голубенко І. І., Гриненко С. О., Зеленська І. М., Гуртова К. М., Дяченко Н. П., Желновач Є. Г., Івановська А. В., Лисенко О. М., Любовець Г., Магда С. О., Новородовський В., Рудник Л.І., Самойленко Г. В., Миргородський А. О., Смотрич Д. В., Тихомиров О. О., Турченко О.Г., Ярема О. Г. та ін.

Постановка проблеми. Запровадження та функціонування інструменту української влади для інформування широкої аудиторії – телемарафону «Єдині новини» негативно вплинуло на демократичні процеси і негативно оцінюється міжнародними інституціями, які здійснюють моніторинг свободи слова. Монополізацію каналів та узгодженість у поданні/висвітленні інформації, очевидно, можна вважати проявом цензури, що дозволяє розглядати діяльність телемарафону «Єдині новини» в кореляції зі свободою слова, свободою мас-медіа, а також правом на доступ до інформації.

Виклад основного матеріалу. Одним з характерних ознак воєнного стану в Україні є запровадження та функціонування унікального комунікаційного інструменту української влади для інформування широкої аудиторії в умовах воєнного часу, а саме телемарафону «Єдині новини».

На початку повномасштабного вторгнення дослідники та експерти мас-медіа погоджувались, що телемарафон «Єдині новини» був необхідним кроком, який мав на меті консолідувати мовлення провідних українських телеканалів для інформування населення та надання перевіреної інформації українцям про хід війни. Однак через 2 роки постійно триваючого воєнного стану в

Україні результати діяльності телемарафону слід оцінювати з позиції впливу його діяльності на демократичні процеси і в контексті реалізації права на отримання інформації. Крім того, офіційна інформація про стан військових операцій в дозволені межі може оприлюднюватись за рахунок речників та/або службових осіб Міноборони, уповноважених на оприлюднення офіційної інформації стосовно військової ситуації, військових прогнозів, планів, операцій, втрат, дій тощо.

Монополізацію каналів та узгодженість у поданні/висвітленні інформації, очевидно, можна вважати проявом цензури, що дозволяє розглядати діяльність телемарафону «Єдині новини» в кореляції зі свободою слова, свободою мас-медіа, а також правом на доступ до інформації.

На думку данського журналіста і медіаексперта Майкла Андерсена: «Об'єктивності не існує – вся справа у фокусі, у тому, на що ти дивишся і що саме бачиш. Водночас це не виправдовує брехню журналіста. Треба бути чесним зі своєю аудиторією. Чесність в журналістиці передбачає, що, якщо в тебе є певні упередження, то потрібно сказати про це відкрито: «Я так бачу, на цьому фокусуюсь». На його думку, критика, акцентування уваги – це і є патріотизм журналіста, складова частина демократії [1].

К. Бакаєвич ставить питання про ймовірну належність телемарафону до пропаганди, до ознак якої (пропаганди), відносить: відсутність власних роздумів; відсутність незалежних суджень; відсутність представлення різних поглядів; відсутність різнобічного представлення фактів та інформації. К. Бакаєвич вважає, що трансляція верифікованої владою інформації, доступ до створення контенту «Єдиних новин» обмеженого кола медіа й журналістів, відсутність

критики влади свідчать про високу ймовірність поширення пропагандистського контенту в мовленні українського національного телемарафону [2].

Плюралізм думок, множинність джерел отримання інформації є частиною свободи слова, і в кінцевому підсумку – складовою частиною права на інформацію. Споживач інформації має отримувати можливість чути різні думки з приводу одних і тих самих новин, фактів, самостійно формувати свою позицію на підставі множинності поглядів експертів в різних сферах.

У звіті про дотримання прав людини в країнах за 2023 рік Бюро з питань демократії, прав людини та праці Державного департаменту США [3] звертається увага, що в Україні має місце переслідування журналістів, безпрецедентний рівень контролю над телевізійними новинами у прайм-тайм, заборона, блокування та/або накладання санкцій на окремих журналістів, які висловлювали критику владу чи позицію, яка, на думку влади, підривала суверенітет і територіальну цілісність країни, погрози журналістам – розслідувачам, безпідставна відмова від акредитації окремих журналістів або створення непрозорих процедур для отримання акредитації [4], погроза журналістам від співробітників СБУ призовом до армії в помсту за репортажі про критику адміністрації, стеження за журналістами співробітниками служби безпеки, випадки виключення мереж з національних цифрових наземних частот, в тому числі після окремих репортажів з висвітлення делікатних питань. У звіті йдеться, що неурядова організація Freedom House оцінила пресу країни як «частково вільну». Також мали місце заборони веб-сайтів, блокування телеканалів, подання позовів Мінобороною на журналістів, які викрили ймовірну корупційну схему та інші порушення [5].

Згідно іншого соціологічного дослідження в умовах воєнного стану найчастіше журналісти заявляли про відмову посадових осіб у наданні суспільно важливої інформації (51% опитаних), цензурування готових матеріалів або заборону оприлюднення певної інформації (22%) та відмову в акредитації (17%). Однією з форм цензури 62% журналісти вважають єдиний телемарафон,

2/3 також переконані, що єдиний марафон має бути припинений [6]. Про заклики до закриття телемарафону заявили також міжнародна організація «Репортери без кордонів» (RSF) [7], а так само Європейська федерація журналістів (EFJ) [8]. Натомість у бюджеті 2025 року запланували витратити 1,5 млрд на телемарафон [9], тобто про закриття, очевидно, не йдеться.

Статтею 10 Європейської конвенції з прав людини ратифікована Законом № 475/97-ВР від 17.07.1997 передбачено, що «1. Кожен має право на свободу вираження поглядів. Це право включає свободу дотримуватися своїх поглядів, одержувати і передавати інформацію та ідеї без втручання органів державної влади і незалежно від кордонів. Ця стаття не перешкоджає державам вимагати ліцензування діяльності радіомовних, телевізійних або кінематографічних підприємств. 2. Здійснення цих свобод, оскільки воно пов'язане з обов'язками і відповідальністю, може підлягати таким формальностям, умовам, обмеженням або санкціям, що встановлені законом і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадської безпеки, для запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я чи моралі, для захисту репутації чи прав інших осіб, для запобігання розголошенню конфіденційної інформації або для підтримання авторитету і безсторонності суду». Таким чином існує зв'язок між правом на отримання інформації та правом на свободу вираження поглядів. При порушенні свободи вираження поглядів право на отримання інформації не може бути реалізовано в повній мірі. Питання, яке є ключовим в цій частині та з урахуванням теми заявленої теми дослідження – в якій мірі можна обмежити доступ до інформації та свободу вираження поглядів в умовах воєнного стану? В яких саме межах такі обмеження є допустимими?

Відступ від зобов'язань під час надзвичайної ситуації (війни або іншої суспільної небезпеки) передбачений Міжнародним пактом про громадянські і політичні права [11] (ст. 4), а також Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод [12] (ст. 15).

Стаття 15 ЄКПЛ передбачила ситуації правомірного відступу від зобов'язань наступними трьома умовами: (1) відступ може мати місце тільки під час війни або іншої суспільної небезпеки, яка загрожує життю нації; (2) заходи, що вживаються у відповідь на таку війну або суспільну небезпеку, не виходять за межі, яких вимагає гострота становища; та (3) заходи не повинні суперечити іншим зобов'язанням Держави згідно з міжнародним правом [13]. З відступом від зобов'язань пов'язані також положення ст. ст. 17, 18 Конвенції, які встановлюють, що «жодне з положень цієї Конвенції не може тлумачитись як таке, що надає будь-якій державі, групі чи особі право займатися будь-якою діяльністю або вчиняти будь-яку дію, спрямовану на скасування будь-яких прав і свобод, визнаних цією Конвенцією, або на їх обмеження в більшому обсязі, ніж це передбачено в Конвенції а так само «Обмеження, дозволені згідно з цією Конвенцією щодо зазначених прав і свобод, не застосовуються для інших цілей ніж ті, для яких вони встановлені. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права застосовує термін «надзвичайне становище в державі, при якому життя нації перебуває під загрозою» і дозволяє відступ від своїх зобов'язань за цим Пактом тільки в такій мірі, в якій це диктується гостротою становища, при умові, що такі заходи не є несумісними з їх іншими зобов'язаннями за міжнародним правом і не тягнуть за собою дискримінації виключно на основі раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи соціального походження». Стаття 18 ЄКПЛ передбачає, що обмежені, дозволені згідно цієї Конвенцією щодо зазначених прав і свобод, не застосовуються для інших цілей ніж ті, для яких вони встановлені.

Таким чином саме наявна та реальна «гострота положення» робить відступ від зобов'язань «правомірним». Одночасно міжнародні джерела кількісних/якісних показників «гостроти» не містять у зв'язку з чим в кожному конкретному випадку «гострота» визначається кожною країною індивідуально та залежно від конкретних обставин, які не мають єдиних/аналогічних/схожих орієнтирів.

Листом від 28 лютого 2022 року постійний представник України повідомив про відступ від статей 3, ч. 3 ст. 8, 9, 12, 13, 17,

19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27 Пакту та пункту 3 статті 4 (Заборона рабства і примусової праці), статей 8 (Право на повагу до приватного і сімейного життя), 9 (Свобода думки, совісті і релігії), 10 (Свобода вираження поглядів), 11 (Свобода зібрань та об'єднання), 13 (Право на ефективний засіб правового захисту), 14 (Заборона дискримінації), 16 (Обмеження політичної діяльності іноземців) Конвенції, статтями 1 (Захист власності), 2 (Право на освіту) Додаткового протоколу, статтею 2 Протоколу 4 до Конвенції (Свобода пересування). З огляду на вимогу щодо повідомлення про такі заходи без затримки, вищезазначена інформація про запровадження воєнного стану та відповідний відступ була підготовлена та направлена Раді Європи у найкоротший термін одразу після запровадження режиму воєнного стану. На сайті Ради Європи вона була розміщена 01.03.2022 [14].

Одночасно слід проаналізувати окремі кейси, які є показовими та хрестоматійними з точки зору подання журналістами інформації з власної точки зору та переслідування держави за подання матеріалів, які не відповідають критерію «правильності». Так, порушення ст. 10 Конвенції неодноразово були предметом розгляду суду, хоча, слід відмітити, що суд оцінює виключно ретроспективно наявність/відсутність порушення.

Так, у справі CASE OF NOVAYA GAZETA AND MILASHINA v. RUSSIA (Application no. 4097/06, дата прийняття: 02/07/2019, дата набуття статусу остаточно: 02/07/2019 (Комітет). Згідно матеріалів провадження заявницю-журналістку було засуджено за критику рішень органів влади та національного державного експерта Міністерства оборони, які відповідали за розслідування загибелі людей на крейсері.

Заявники у цій справі – газета «Новая Газета» (компанія-заявник) та журналістка, опублікували статтю, тематика якої стосувалася обставин аварії на атомному підводному ракетному крейсері К-141 «Курськ» 12 серпня 2000 року. Авторка статті жорстко піддавала критиці рішення органів влади припинити розслідування обставин аварії через відсутність доказів вчинення злочину. Окрім іншого, вона зауважувала, що експертний висновок В. К. (головного судово-медичного експерта Міністерства оборони російсь-

кої федерації) був «зручним» для офіцерів військово-морського флоту (ВМФ), які прибули для проведення рятувальної операції, оскільки в ньому зазначалося, що причинно-наслідкового зв'язку між запізненням початку рятувальної операції та загибеллю осіб на борту немає; авторка статті зазначила, що висновок В. К. не був науково обґрунтованим, а наявність військового звання ставила під сумнів неупередженість до офіцерів, які провадили рятувальну операцію. Надалі В. К., який, окрім іншого, здійснював керівництво над роботою групи експертів щодо розслідування обставин аварії та загибелі членів екіпажу крейсера, звернувся до суду з позовом про захист честі, гідності та ділової репутації до заявників. 6 листопада 2003 року Басманний районний суд повністю відхилив скаргу В.К. 14 травня 2004 року Московський міський суд скасував попереднє рішення суду в порядку апеляції та направив справу на новий розгляд до суду першої інстанції. 6 грудня 2004 року районний суд під час повторного розгляду частково задовольнив позов В. К. про захист честі, гідності та ділової репутації, зазначивши, що тягар доказування правдивості поширених статтею відомостей лежить на відповідачах. Районний суд зобов'язав компанію-заявника сплатити близько 50000 рублів, а заявницю – 5000 рублів на користь В.К. та судові витрати. Компанія-заявник подала апеляцію, в якій скаржилась на порушення статті 10 Конвенції, оскільки стаття містила погляди журналістки та оціночні судження щодо питання, яке становило суспільний інтерес. 19 липня 2005 року апеляційна скарга компанії-заявника була залишена без задоволення, а рішення суду від 6 грудня 2004 року без змін. 23 березня 2006 року компанія-заявник переказала на рахунок виконавця присуджену до сплати грошову суму на користь В. К. плюс судові витрати. Невідомо, чи сплати-

ла заявниця присуджену судом В. К. суму. Судом було констатовано порушення статті 10 Конвенції (право на свободу вираження поглядів).

У справі CASE OF ÖNAL v. TURKEY (No. 2) (Application no. 44982/07, дата прийняття: 02/07/2019. Дата набуття статусу остаточного: 02/10/2019) власника видавництва було притягнуто до відповідальності у вигляді штрафу за публікацію книги, що нібито містила наклеп на президента, службу безпеки, державу.

У грудні 1999 року видавництво заявника опублікувало біографію (книгу) Hüseyin Baybaşın – бізнесмена курдського походження, обвинуваченого в незаконному обігу наркотичних речовин та участі в Робочій партії Курдистану. 22 березня 2000 року прокурор висунув заявникові обвинувачення в образі та наклепі на Президента, Республіку та службу національної безпеки у зв'язку зі змістом цієї книги. 7 лютого 2006 року суд визнав заявника винним за пред'явленим обвинуваченням і призначив покарання у виді штрафу. 3 квітня 2007 року суд касаційної інстанції підтримав попереднє рішення суду. Заявник скаржився, що його засудження становило порушення його права на свободу вираження поглядів відповідно до статті 10 Конвенції. Суд констатував порушення статті 10 Конвенції (право на свободу вираження поглядів).

Висновки. Підсумовуючи вважаємо, що телемарафон «Єдині новини» монополізує інформаційний простір, що, за своїм змістом є, узгодженими діями в інформаційному просторі, ускладнює та/або звужує споживачу доступ до альтернативних по змісту видів інформації, сприяє визнанню/оцінці альтернативних експертних думок щодо тих самих фактів/обставин в тому числі належно аргументованих та обґрунтованих, такими, що містять ознаки дифамації.

Література:

- 1.М. Андерсен: «Існує єдиний стандарт: матеріал повинен бути цікавим, якісним і чесним». URL: <https://theukrainians.org/jschool-andersen>
- 2.Бакаєвич К. Український телемарафон «Єдині новини» під час повномасштабного російського вторгнення: «пропаганда, піар чи необхідність». Інтегровані комунікації. № 1 (17). 2024. URL: <https://intcom.kubg.edu.ua/index.php/journal/issue/view/23/11>. (дата звернення: 15.09.2024)
- 3.URL:<https://www.state.gov/wp-content/uploads/2024/07/UKRAINE-2023-HUMAN-RIGHTS-REPORT.pdf> (дата звернення: 15.09.2024)
- 4.URL: <https://detector.media/community/article/197930/2022-03-28-zhurnalisty-prosyat-prypnyty-tskuvannya-cherez-neobgruntovani-zvynuvachennya-u-koryuvanni-vognyu-zayava/> (дата звернення: 15.09.2024)

- 5.URL: <https://www.state.gov/wp-content/uploads/2024/07/UKRAINE-2023-HUMAN-RIGHTS-REPORT.pdf> (дата звернення: 15.09.2024)
6. Виклики для свободи слова та журналістів в умовах війни: соціологічне дослідження / П. Бондаренко, Т. Печончик, А. Сухарина, В. Яворський; Центр прав людини ZMINA. Київ, 2023. С. 7.
- 7.URL:<https://nv.ua/ukr/ukraine/politics/telemarafon-yedini-novini-maye-privipiniti-robotu-reporteri-bez-kordoniv-zvernulisya-do-uryadu-50390844.html> (дата звернення: 15.09.2024)
- 8.URL:<https://nv.ua/ukr/ukraine/events/telemarafon-yedini-novini-efj-zaklikaye-pereglyanuti-format-chi-vzagali-zakriti-proyekt-50418010.html> (дата звернення: 15.09.2024)
- 9.URL:<https://focus.ua/uk/economics/668091-1-5-mlrd-grn-na-telemarafon-i-bez-viboriv-shcho-vnesli-do-proyektu-derzhbyudzhetu-2025#:~:text=У%20бюджеті%20на%202025%20рік%20запланували%20витратити%201%20С5,млрд%20гривень%20на%20фінансування%20телеканалу%20%22Рада%22%20і%20телемарафону.> (дата звернення: 15.09.2024)
10. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права, ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР № 2148-VIII від 19.10.73 URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text (дата звернення: 15.09.2024)
11. Європейська конвенція з прав людини, ратифікована Законом № 475/97-ВР від 17.07.1997//URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (дата звернення: 15.09.2024)
12. Посібник зі статті 15 ЄКПЛ. Відступ від зобов'язань під час надзвичайної ситуації. Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2016. 14 с. URL: http://www.echr.coe.int/ Documents/Guide_Art_15_UKR.pdf (дата звернення: 15.09.2024)
13. Посібник зі статті 15 ЄКПЛ. Відступ від зобов'язань під час надзвичайної ситуації. Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2016. 14 с. URL: http://www.echr.coe.int/ Documents/Guide_Art_15_UKR.pdf (дата звернення: 15.09.2024)
14. URL: <https://treaties.un.org/doc/Publication/CN/2022/CN.65.2022-Eng.pdf> (дата звернення: 15.09.2024)

References:

1. M. Andersen: «There is a single standard: the material must be interesting, high-quality and honest.» URL: <https://theukrainians.org/jschool-andersen> (Accessed September 15, 2024).
2. Bakayevych K. Ukrainian Telethon «United News» during the Full-Scale Russian Invasion: «Propaganda, PR or Necessity», Integrated Communications, No. 1 (17), 2024. URL: <https://intcom.kubg.edu.ua/index.php/journal/issue/view/23/11> (Accessed September 15, 2024).
3. URL: <https://www.state.gov/wp-content/uploads/2024/07/UKRAINE-2023-HUMAN-RIGHTS-REPORT.pdf> (Accessed September 15, 2024).
- 4.URL: <https://detector.media/community/article/197930/2022-03-28-zhurnalisty-prosyat-privipnyty-tskuvannya-cherez-neobgruntovani-zvynuvachennya-u-koryuvanni-vognyu-zayava/> (Accessed September 15, 2024).
- 5.URL:<https://www.state.gov/wp-content/uploads/2024/07/UKRAINE-2023-HUMAN-RIGHTS-REPORT.pdf>(Accessed September 15, 2024).
6. Challenges for freedom of speech and journalists in the conditions of war: sociological research / P. Bondarenko, T. Pechonchyk, A. Sukharina, V. Yavorskyi; ZMINA Human Rights Center. Kyiv, 2023. P. 7.
- 7.URL:<https://nv.ua/ukr/ukraine/politics/telemarafon-yedini-novini-maye-privipiniti-robotu-reporteri-bez-kordoniv-zvernulisya-do-uryadu-50390844.html> (Accessed September 15, 2024).
- 8.URL:<https://nv.ua/ukr/ukraine/events/telemarafon-yedini-novini-efj-zaklikaye-pereglyanuti-format-chi-vzagali-zakriti-proyekt-50418010.html> (Accessed September 15, 2024).
- 9.URL:<https://focus.ua/uk/economics/668091-1-5-mlrd-grn-na-telemarafon-i-bez-viboriv-shcho-vnesli-do-proyektu-derzhbyudzhetu-2025#:~:text=У%20бюджеті%20на%202025%20рік%20запланували%20витратити%201%20С5,млрд%20гривень%20на%20фінансування%20телеканалу%20%22Рада%22%20і%20телемарафону> (Accessed September 15, 2024).
10. International Covenant on Civil and Political Rights, ratified by the Decree of the Presidium of the Verkhovna Rada of the Ukrainian SSR No. 2148-VIII of 19.10.2023 URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text (Accessed September 15, 2024).
11. European Convention on Human Rights, ratified by Law No. 475/97-VR of 17.07.1997//URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (Accessed September 15, 2024).
12. Guide to Article 15 of the ECHR. Derogation from obligations during an emergency. Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2016. 14 p. URL: http://www.echr.coe.int/ Documents/Guide_Art_15_UKR.pdf
13. Guide to Article 15 of the ECHR. Derogation from obligations during an emergency. Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2016. 14 p. URL: http://www.echr.coe.int/ Documents/Guide_Art_15_UKR.pdf
14. URL: <https://treaties.un.org/doc/Publication/CN/2022/CN.65.2022-Eng.pdf> (Accessed September 15, 2024).

Стаття надійшла до друку 19 вересня 2024 року